

Molí d'en Pujol

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: A 500 m a l'est de la vila. Km. 28 de la N-141.
Emplaçament Al costat de la carretera de Vic

Coordenades:

Latitud: 41.81087
Longitud: 2.1081
UTM Est (X): 425916
UTM Nord (Y): 4629162

Classificació

Número de fitxa 08138 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Gòtic Modern Renaixement Medieval
Segle XVI-XX
Any 1536
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA nº 103, ACCN 16770
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 08137A013002770000IK
Autor de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dg., 22/07/2018 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrada de dos pisos més golfes amb teulada àrab a dues vessants. A la planta inferior hi ha un molí del que es conserven tots els estris necessaris per al seu funcionament, des de la roda que feia moure l'eix, dues tremuges, dos jocs de moles amb els seus rodets corresponents, una mola de recanvi amb la seva grua per a facilitar-ne el moviment. Part del rec ha desaparegut i la bassa ha estat reomplerta de sorra, conservant-se només la part interior.

A l'entrada del molí, en el paviment, hi ha diverses moles, alguna d'elles de les anomenades franceses (fetes amb pedres ajuntades amb un arc de metall).

Posteriorment al seu ús com a molí, l'edifici es va ampliar i es va dedicar a la molta de cereals (farinera), que finalment es va acabar electrificant.

Observacions:

L'aigua que feia anar el molí arribava mitjançant el canal des del Molí Nou de Passerell. L'aigua que en sortia era utilitzada per fer anar els molins de Castellnou.

Ens expliquen a la casa que en el moment de fer unes obres al subsol de la farinera varen aparèixer les restes d'un molí molt més antic, amb moles més petites, situat pràcticament al mateix nivell de la riera.

Història

L'any 1626 era propietat de la família Casanova, tot i que ja es coneixia com a molí d'en Cladelles. Aquesta denominació ja la trobem a principis del segle XV (1426), tot i que possiblement sigui anterior. De fet, l'any 1429 s'establien dos molins a Pere de Cladelles, molins que antigament es deien den Sant Amanç que abans es deien molins d'en Sant Feliu i en temps antics molins d'en Genís Dorta, a la riera de Passerell o d'en Sant Feliu. De domini reial amb un cens d'una quartera de blat.

Al segle XVII ja era propietat de la família Pujol (s'hauria venut el 1645)

Va funcionar fins als anys 30, tot i que no va tancar definitivament fins als anys setanta del segle XX..

A principis del segle XX es va aixecar l'edifici actual de la farinera, preparat per produir farina blanca per fer pa. Fou adquirit als hereus Bussanya pels seus moliners el 1723. Va tancar definitivament a principis de la dècada de 1970.

Bibliografia

Aymamí, G i Pallares, J (1994); Els Molins hidràulics del Moianès i de la riera de Caldes. XXVI Premi Sant Bernat. Barcelona.

Generalitat de Catalunya(2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Serra i Coma, R (1992); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Vila i Comaposada, MA (1980); La Casa rural a Catalunya. Cases aïllades i cases de poble. Pàg. 34. Ed. 62. 1ª ed. Barcelona.

